

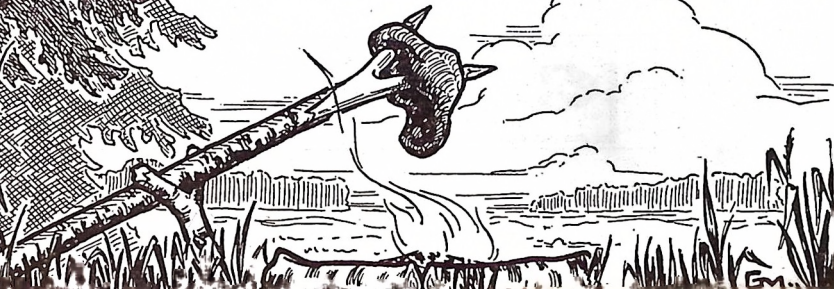
SPEJDERNES MAGASIN

SEPTBR. 1939

23. AARGANG
NR. 7

En af Sommerlejrens smaa Fornøjelser

Det Danske Spejderkorps

KORPSKONTOR:

Sekretær: Ellen Hvidso.

Kontor:

Fiolstræde 19, Kbhvn. K. Tlf. PALæ 4526.

Kontortid 9-17, Lørdag 9-14. Giro 2284.

OFFICIELT DEPOT:

Det danske Spejderkorps' Depot.

Skindergade 27, København K. — Tlf.

C. 10 909 og 11 203. — Giro 3190.

BLADE:

SPEJDERNES MAGASIN

for Ulve og Spejdere.

Redaktør: Knud Schou, Korpskontoret.

SPEJDESPORT

for Førere og Rovere.

Redaktør: cand. mag. E. Fossum Hansen.

Redaktionel Post til Korpskontoret.

BEGGE BLADES EKSPEDITION:

Korpskontoret.

ANNONCEEKSPEDITION:

Fru M. Helmarth,

Kalvebod Brygge 2³, København K.

Tlf. BYen 8630.

TRYKKERI:

Fr. Palm Greisens Bogtrykkeri,

Møntergade 2, Kbhvn. K. Tlf. *C. 10493.

OPLAG ca. 9000

Announcepriser

i Spejdernes Magasin

1/1 Side 150,00 Kr. pr. Gang

1/2 Side 75,00 Kr. pr. Gang

1/4 Side 37,50 Kr. pr. Gang

1/8 Side 18,75 Kr. pr. Gang

Gentagelsesrabat:

10 Gange 10 %, 5 Gange 5 %.

Farvetryk Specialtilbud.

Udenlandske Annoncer forhøjes med 50 %.

Bladet udkommer 10 Gange aarligt. Ikke i August og Januar. Bladet er obligatorisk Medlemsblad for alle Medlemmer af Det Danske Spejderkorps.

Henvendelser ang. Annoncering til:

Fru M. Helmarth, Kalvebod Brygge 2³.

København K. — Telefon BYen 8630.

PERSSENS
CLICHÉ-ANSTALT
BREDGADE 25-E TELF. CENTRAL 15026

Dronninggaard Mejeri

Børnemælk — Jerseymælk

1. Klasses Mejeriprodukter

HOLTE

TLF. 31

Efter Sommerferien

ta'r vi fat med friske Kræfter — og
alle Spejderes Bogtrykker er stadig

Fr. Palm Greisen

Møntergade 2 . Telf. Central *10.493

Fotograf EMIL CLAUSEN, Frederiksberggade 34
6 Petit Cat i elegant Mappe 3 Kr.

DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.

Til Efteraarets

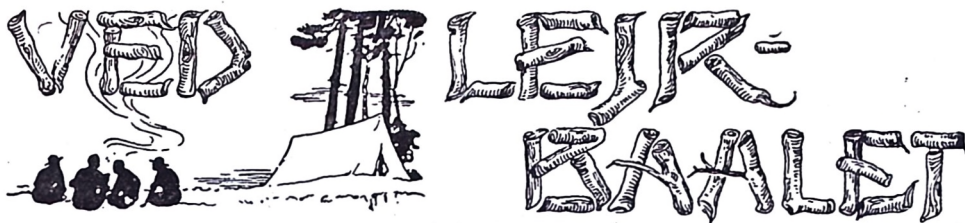
Patruljearbejde

Prøver og Duelighedstegn

indeholder alle Fordringer
til Korpssets Prøver og
Duelighedstegn

65 Øre

Faas i Depotet

DET STORE ROVERSTÆVNE

Ligesom der hvert fjerde Aar er Jamboree, hvor Spejdere fra Alverdens Lande mødes, er der internationalt Roverstævne hvert fjerde Aar; dette Aar i Skotland. Fra 46 forskellige Lande var der mødt Rovere, 3500 ialt. Det er jo paa langt nær saa stort et Tal, som naar Spejderne mødes, men Roverne har vanskeligere ved at faa Ferien til at passe med Stævnet, end Spejderne har.

Det var et flot Syn at se disse voksne Spejdere marchere forbi, voksne Mænd, som stadig er deres Spejderløfte og Spejderlov tro.

Lejren laa i det skotske Højland, rigtigt i et Spejderterræn. I, som selv i Sommer mange Aftener har siddet omkring Lejrbaalet paa jeres Sommertur, kan tænke jer til, hvilket pragtfuldt Lejrbaal, det var, naar alle Roverne samledes om det store Baal mellem Bjergene.

Baden-Powell sad Tusinder af Mile fra Skotland, nede i sin Bungalow i Afrika, men en Aften ved Lejrbaalet lød hans rungende Stemme i Natten. Gennem Radio talte han til disse Rovere, som alle har været Spejdere gennem Aar. Han mindede dem om Spejdernes Verdensbroderskab, som binder os alle sammen, Dreng, unge Mænd og voksne Førere. Et Kammeratskab, der skal vare hele Livet igennem og bringe Forstaaelse og Fordragelighed mellem Nationernes opvoksende Slægt.

DET ER SOMMETIDER DE SMAA TING,

som bedst viser Betydningen af Spejdernes Sammenhold. Paa Vej hjem fra Skotland var jeg nogle Dage i London. En Dag stod jeg paa et Gadehjørne i denne Kæmpeby og studerede mit Kort over Byen for at finde den nærmeste Vej til et gammelt Slot, jeg gerne vilde se. Jeg var civil men bar min Spejderlilje i Knap-hullet, som jeg altid gør.

Som jeg stod dér kom en Dame hen til mig og sagde: »Jeg ser, at De er Spejder. Det er jeg ogsaa selv; jeg er Tropsfører hos Pigespejderne. Er der noget, jeg kan hjælpe Dem med?« Vi fik os en lang Samtale og hun gav mig Besked paa den nærmeste Vej til det Slot, jeg vilde se.

SPEJDERNES VERDENSKONFERENCE

Hvert andet Aar holdes der en saadan Konference, hvor hvert Land kan sende 6 Førere, og fra vort Korps deltog tre, nemlig *Tage Carstensen*, *Jens Hvass* og *Kaj Lundby*. Selv deltog jeg som Medlem af Spejdernes Verdens-Komité. I Rapporten for de forløbne to Aar oplystes det, at der nu er 3.305.149 Ulve, Spejdere, Rovere og Førere i Drengespejderkorpset i de 48 Lande, hvis Korps er tilsluttet den internationale Spejderbevægelse. I de to sidste Aar har der været en Fremgang paa næsten en halv Million, eller nøjagtigt 493.075. Heraf er de 90.000 Ulveunger, 387.000 Spejdere, 2500 Rovere og 14.000 Førere.

HVIDE FÆRDELSSEBINDER

I Juli-Nummeret var der en stor Artikel om de hvide Færdselsbind, som alle Ulve og Spejdere skal bære hos sig fra 1. September og anvende som Ankelbind ved Færdsel paa Vejene efter Mærkets Frembrud. Baade Politiet og Motororganisationerne har udtalt, at det vil være til stor Hjælp for Færdselssikkerheden i et Land som vort, hvor der er saa mange Cyklister.

Vi er naaet til den 1. September, og alle burde nu have deres Færdselsbind i Lommen. De, som ikke har faaet deres færdigt endnu, maa omgaende sørge derfor, for at vise Opmærksomhed, at vi kan løse en Opgave, og løse den hurtigt, naar vi har sat os det for.

BRUG TIDEN GODT!

Sommeren er forbi, men September er en god Maaned for Week-end Lejre, efter gamle Spejders Mening den bedste Maaned. Og nu har I Træningen. Det er et Øjeblikks Sag at faa pakket Rygsækken og faa Patruljeudstyret fastspændt paa Cyklen.

Men glem ikke jeres Færdselsbind.

NU KALDER KORPSET IGEN TIL **KORPSLEJR**

SOMMEREN 1940

SOMMEREN 1940

Sommeren 1940 er der længe til, vil mange sige, vi har jo lige overstået 1939's Sommer, været i Lejr, og kommer hjem fulde af straalende Oplevelser, skal vi saa allerede til at tænke paa den næste Sommerlejr? Ja, ja, og atter ja! Og vi skal blive ved med at tænke paa den lige fra nu af og til den er overstået, ja, længere endda, for bagefter saa vil vi alle have faaet en lang Række Minder, som vi altid vil tænke tilbage paa som noget af det bedste, vi

nogensinde har oplevet.

Den sidste Korpslejr var Jubilæumslejren i 1935, som mange ældre Spejdere endnu tænker tilbage paa med Glæde. Det var en pragtfuld Lejr, fuld af Liv og Lystighed og brogede Oplevelser, og nu skal vi have en ny Lejr, der bliver endnu større end den forrige, dels fordi Korpset er vokset betydeligt siden 1935 og dels fordi vi denne Gang skal have alt med, hvad der kan krybe og gaa.

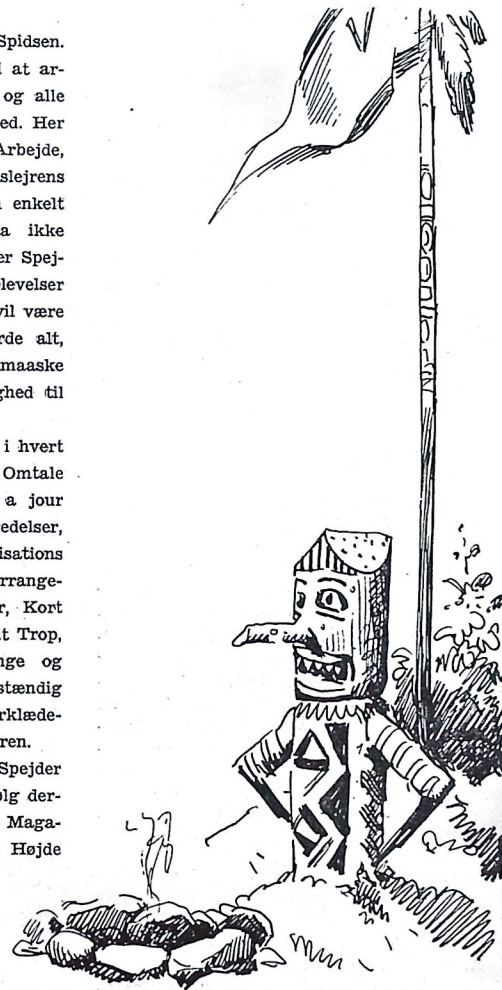
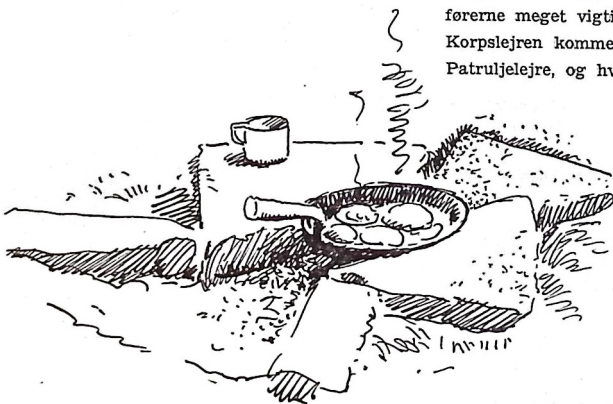
Det er derfor vi begynder saa tidligt som nu at huske jer paa, at det er *Sommeren 1940* at den store Korpslejr ved Sønderborg skal afholdes. Begynd allerede nu at spare sammen til Lejrkontingentet, begynd allerede nu at tænke paa, hvorvidt du kan faa den fornødne Ferie. Naar man er i god Tid, saa kan man som Regel altid faa sin Ferie paa det Tidspunkt, man beder om at faa den.

En meget vigtig Person i enhver Lejr er Patruljeføreren. Ogsaa i en Korpslejr er Patruljeførerne meget vigtige at have med. Husk, hele Korpslejren kommer jo til at bestaa af lutter Patruljelejr, og hvilken Patrulje arbejder ikke

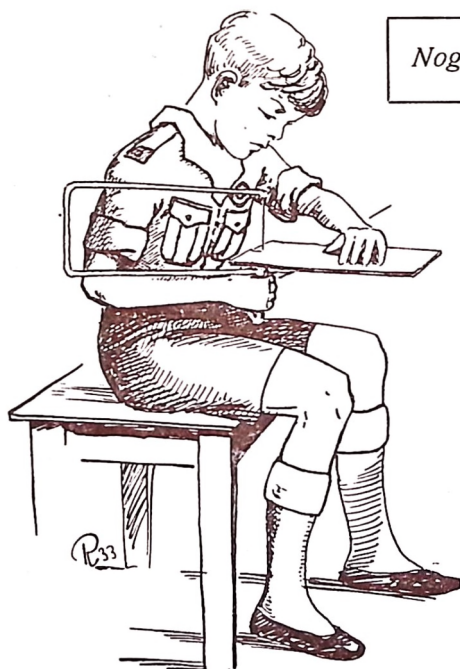
bedst, naar den har sin Patruljefører i Spidsen. Derfor, Patruljefører, sørg for i god Tid at arrangere dig, saaledes at baade du selv og alle dine Spejdere i Patruljen kan komme med. Her skal Patruljeførerne gøre et Stykke Arbejde, ikke for deres egen Skyld, ikke for Korpslejrens Skyld. Korpslejren kan godt undvære en enkelt Spejder, men den enkelte Spejder maa ikke komme til at undvære Korpslejren. Enhver Spejder skal have Ret til at faa de store Oplevelser med, han kan faa som Spejder, saa det vil være Snyderi mod ham, hvis man ikke gjorde alt, hvad man kan, for at faa ham med til maaske den eneste Korpslejr, han vil faa Lejlighed til at opleve.

Der vil fra nu af og indtil Korpslejren i hvert Nummer af »Spejdernes Magasin« findes Omtale af Korpslejren. I vil stadig blive holdt a jour med, hvad der bliver foretaget af Forberedelser, I vil faa alt at vide om Lejrens Organisations Program for hver enkelt Dag, specielle Arrangementer, Udflugter, Lejrbaal, Opvisninger, Kort over Lejrpladsen med Plads til hver enkelt Trop, Instruktions i Lejrindretning, nye Sange og Raab til Korpslejren, I vil faa en fuldstændig Liste over alle Korpsets Troppe, med Tørklædefarve, saa I kan kende dem igen i Lejren.

I det hele taget saa maa hver eneste Spejder fra nu af indstille sig paa Korpslejr, og følg derfor med i hvert Nummer af »Spejdernes Magasin«, saa du hele Tiden kan være paa Højde med Situationen.

LØVSAVSARBEJDER

Den korrekte Arbejdsstilling

Nogle gode Raad og Anvisninger

paa Efteraarets og Vinterens bedste Regnvejrbeskæftigelse

paa Stolen, Saven vil ikke lystre . . . Saa gør Savklingen Strejke . . . Den bøjer sig sammen i halsstarrig Vrede — og knækker!

Tys — lad os tælle til ti — ganske langsomt — saa lægger Raseriet sig lidt og vi sætter en ny Klinge i. Den holder nøjagtig i tre og en Trediedel Sekund, saa springer den pludselig med et lille fornærmet Smeld.

Nej, det er ikke saa nemt endda.

Naar de fleste ret hurtigt bliver kede af Løvsavsarbejde, har det sin Grund i, at Udøveren er misfornøjet med sit Arbejde, og det kommer igen af, at han mener, at naar han har det fornødne Værktøj, kan han straks tage fat paa et større eller mindre Arbejde.

Det er imidlertid ikke Tilfældet. Man maa først lære at bruge Værktøjet. Ikke saaledes at forstaa, at det er nødvendigt at gennemgaa et Kursus; men du maa lære at bruge Værktøjet paa en fornuftig Maade, inden du giver dig i Lag med Opgaverne.

Det, man navnlig skal have sin Opmærksomhed henvendt paa er at faa et lodret Snit med Saven — og der er ikke andet at gøre end at blive ved med at øve sig, indtil man har den nødvendige Færdighed. Dertil kræves Taalmodighed, dernæst Taalmodighed — og derefter Taalmodighed.

En anden Ting, man kan øve sig paa, er den rette Linje. Intet er vanskeligere for Begynderen end at save en ret Linje og det kræver en Del Øvelse at lære dette helt. Hvis man under Savningen skal ind i en spids Vinkel V, kan man selvfølgelig ikke dreje Træet paa een Gang, men maa blive ved at bevæge Saven under Drejningen, saa der kan blive Plads til Savklingen.

Det er jo nemlig saaledes, at naar Saveretningen skal forandres, sker det ved at dreje Træet og ikke Saven. En anden og lige saa væsentlig Ting er, at man holder godt fast paa

Vi kender allesammen den Glæde, der betager os, naar vi første Gang faar en Løvsav og ser de tynde, fine og lige — o, saa lige — Savklinger! Og naar vi saa ser af den medfølgende Vejledning, hvilke vidunderlige, kunstfærdige og elegante Fotograframmer, Æsker, Kaktushyl-der, Nodestativer o. s. v., vi snart vil være i Stand til at frembringe, ja, saa klør det i Fingrene paa os efter at komme i Gang med Løvsaven, mens vi i Fantasien udmaler os de Vidundere af pragtfulde Frembringelser, der snart skal skænkes de rette værdige af Familiens lykkelige Medlemmer.

Men det viser sig snart, at det ikke er saa nemt endda. Vi kan ikke rigtig faa Saven til at makke ret . . . ifølge de fine, blaa, kalkerede Linier paa det tynde, bøjelige Krydsfinér skal den gaa én Vej, men den vil nu absolut den modsatte Vej — og hvor meget vi end drejer og snor os

Træet mod Savbukken med venstre Haand. Vaker Træet under Savningen, vil Klingen i Almindelighed knække.

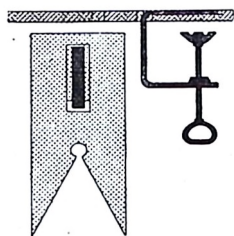
Naar Omkredsen af Tegningen skal saves ud, begynder man i højre Side, saa man har venstre Haand paa Tegningen. De gennembrudte Stykker saves i samme Retning. Følg Tegningen nøjagtig og gaa hverken paa den ene eller den anden Side af Linjen.

Brug ikke grove Savklinger, de river Træet op og nødvendiggør Brugen af Filen, hvad man helst skal undgaa.

En god Prøve paa, at man har savet rigtigt og navnlig en god Prøve paa, om man har savet lodret, er at forsøge om et udsavet Stykke kan passe fra begge Sider i Hullet efter Udsavningen.

I Løvsavsarbejde gælder den Regel, som jo ogsaa gælder i mangfoldige andre Tilfælde: Øvelse gør Mester.

Savbukken

Til Løvsavsarbejde anvendes en Savbuk, som ved Hjælp af en Skruetvinge af Jærn, der kan købes hos

Isenkræmmeren, skrues fast til Bordpladen.

Du kan forøvrigt ogsaa købe hele Savbukken fiks og færdig,

men som Altmuligmand har du vel Lyst til at lave den selv; d. v. s. Skruetvingen kan du jo ikke fremstille selv, den maa under alle Omstændigheder købes, men koster ikke ret meget. Trædelen laver du paa følgende Maade:

Af et Stykke 10—15 mm tykt Træ (haardt skal det endelig være) udsaves et Stykke af Facon som Tegningen viser. Hullet til Skruetvingen bores, og man laver en Rille med Stemmejern, dyb nok til at Skruetvingen kan faa Plads saaledes, at den ikke ligger oven paa Savbukken og hindrer een i at vende og dreje det Træ, man skal save i.

10 REGLER FOR LØVSAVSARBEJDE

1. Brug Klinger af Mellemtykkelse.
2. Klingens Tænder skal vende nedad mod Haandtaget.
3. Spænd altid foroven først og ved Haandtaget sidst, idet dette sættes mod Brystet og den anden Side støttes mod Bordkanten eller Savbukken.

4. Før Saven lodret.

5. Sav ikke for hurtigt og tryk ikke.

6. Sav som om du ikke ejede en Fil til at rette Unoøjagtighederne med.

7. Drej Træet — ikke Saven, naar der skal skiftes Saveretning. (F. Eks. naar der skal saves et firkantet Hul ud.)

8. Brug ikke Smørelse til Klingen. Mange tror, at det er godt at gnide Klingen med en Stump Stearinlys.

9. Lad aldrig Saven hænge med Klingen spændt. Spænd under alle Omstændigheder den ene Side op. (Altsaa Haandtag-Siden.)

10. Gaa en lille Tur, naar du har knækket tre Klinger i Træk — og saa læs forøvrigt disse Regler endnu en Gang og forsøg at rette dig efter dem.

Paa Øvelse

Fjendens berygtede Sværvægter nærmer sig — —!!

Tegning: P. Joubert

TIL WORLD ROVER- MOOT

i Skotland

Af GEORGE

For tredje Gang i Historien har Alverdens Rovere været samlet til Stævne; denne Gang paa et vidunderlig skønt Sted i Skotland, ved den gamle Borg Monzie Castle. Den ofte mærkelige skotske Udtale faar dette Navn til at lyde: Maani.

Stævnet fandt Sted i Juli Maaned i Dagene 16.--28., og de 3 sidste Dage var forlagt til Edinburgh, saa Roverne kunde faa denne smukke By grundigt at se.

En smuk Aabningshøjtidelighed gav en god

Indledning til Mootet. En svejtsisk og en svensk Rover overrakte den hellige Ild i Form af en Fakkel til en skotsk Rover som Repræsentant for det Land, der nu skulde huse Moot efter at Svejts havde haft det ved Kandersteg og Sverige ved Ingarö. Desværre var Baden-Powell ikke selv til Stede, men hans Stedfortræder Lord Somers aabnede Moot paa hans Vegne.

Det blev en Række straalende Dage, fulde af godt Humør og Kammeratskab. Danmark kom til at ligge sammen med de ægyptiske Spejdere, hvilket naturligvis forarsagede mange morsomme Situationer.

Saa, hvad var nu det for en brummende, hylende, klagende, skrigende Lyd, — naah — det var bare een, der øvede sig lidt paa Sækkepibe. Tænk, den stakkels Mand vandrede frem og tilbage i Takt til den samme ensformige Melodi i flere Timer i Træk, saa hans Omgivelser til sidst var ganske immune overfor Lyden. Ved I for Resten, at Ierne ogsaa bærer Kilt og blæser paa Sækkepibe. Kilt er det engelske Ord for det skotske Skørt, der er saa berømt, men medens Skotternes Kilter altid er ternet i et eller andet Mønster, alt efter hvilken Klan eller Regiment Bæreren tilhører, saa er Iernes Kilter ensfarvede grønne.

Oprindelig, fortæller en Ier, har Skotterne faaet Sækkepiben fra Irland, men de har endnu ikke opdaget, at vi har gjort Grin med dem.

I al Gemyttighed kan Spejdere tale saadan til hinanden uden at nogen tager Anstød deraf, man morer sig og er lige gode Venner for det.

Naar vi gaar en Tur i Lejren, finder vi mange morsomme og originale Paafund. F. Eks. har Finnerne skaaet et kæmpemæssigt Hovede af en Elg ud i en Trærod og anbragt den over deres Indgang. En engelsk Tropa har lavet Sgt. Georg og Dragen paa en saa besynderlig Maade,

at hele Dragen bestaar af brugte Iskagebægere, stukket indeni hinanden.

Lejrens største Sensation var vel nok de to Prinser, nemlig Prins Gustaf Adolf af Sverige og Prins Emanuel af Lichtenstein. Begge Prinser boede sammen med deres Rovere og var deres Ledere ved enhver Lejlighed.

Lejrens Kulmination var sikkert det store Lejrbaal, hvor Baden-Powell talte til Roverne. Baden-Powell? Ja — pr. Kortbølge. Han havde i sin Bungalow i Kenya pr. Kortbølge indtalt en Grammofoonplade, som blev spillet ved Baalet.

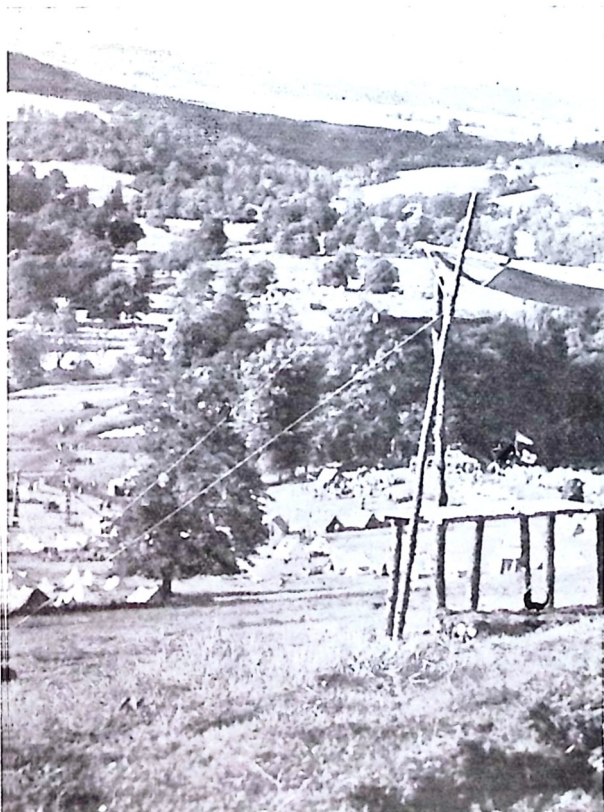
Billederne forestiller: Forrige Side: Øverst: Lejrens Piberband trækker op. Nederst: Dannebrog. Denne Side: Øverst t. v.: Fra den store Regnvejrsparade i Edinburgh, det britiske Kontingent passerer. Øverst t. h.: Den lille danske Repræsentation blev stærkt hyldet. Nederst t. v.: Udsigt over en Del af Lejren med et improviseret katolsk Alter i Forgrunden. Nederst t. h.: En anden Lejrudsigt, hvor man bl. a. kan finde det danske Flag.

Til Trods for den stærke Radiostøj hørte man tydeligt hvert enkelt af hans alvorlige, manende Ord, der havde særlig Vægt og fandt fyldig Genklang netop paa Grund af den alvorlige europæiske Situation.

Hans Tale hilstes med stormende Hyldestraab, Leveraab og en Jubel, der ingen Ende vilde tage.

Disse store Lejrbaal er en Oplevelse for sig selv. Lejrbaalslederen spiller paa Deltagernes Masse som paa et Instrument, der villigt gengiver, hvad som helst. Det er vanskeligt at beskrive den Følelse, der bemægtiger sig een, naar man sidder som een af Mængden og »er med« i en saadan Oplevelse. Man raaber og pifter og udstøder de mærkeligste Lyde uden at man egentlig ved af det. Virkningen er storslaaet.

(Fortsættes Side 171)

KORPSET RUNDT!

1. Faxe Trop.

Troppen har i Foraaret deltaget i Divisions-turneringen med 3 Patruljer, hvoraf 1. Patr. fik Hjørnetanden.

I Juli har 18 Spejdere været paa Sommerlejr i Aarhus, Himmelbjerget og Ebeltoft.

Paa Stenfiskerjagt.

Den næsten nystartede Kong Humles Trop paa Langeland, gaar mægtigt frem.

Sidst de var i Lejr opdagede de nogle Stenfiskere, der fiskede paa ulovligt Territorium. Der blev straks alarmeret Politi, og Stenfiskerne blev fanget. Næste Dag blev Troppen rost meget i Aviserne.

Den sidste Maaned i Juli var Troppen paa Sommertur i Sønderjylland og Tyskland med Hamburg som Maal. Der overnattedes paa Vandrehjem.

Skötalió Sigmund Brestissonar

har haft Besøg af 16 norske Spejdere fra 31. Oslo Trop. De var paa Færøerne i Dagene 8.—15. Juli. Begge Troppene laa i Lejr sammen. Desuden blev der foretaget en Del Udflugter. Under et Lejrbaal, som blev afholdt i Thors-havn den 9. Juli, blev vor Tropsfører Hendrik Jacobsen udnævnt til Kommandør af den norske Orden »Den gode Tørn«. Lejrbaalet sluttede med, at vi overrakte Nordmændene det færøiske Flag, og vi modtog det norske Flag. Troppen blev inviteret til Norge til næste Aar.

Furesøtroppen

har nu haft sin første Sommerlejr. Denne afholdtes paa Samsø og blev trods temmeligt daarligt Vejr en stor Succes.

Lejrens altoverskyggende Begivenhed var en storslaet »Smuglerjagt«, hvori der foruden Furesøtroppen deltog fire andre, nemlig to Silkeborgtroppe, Ravnetroppen og Poul Asmus-sens Trop, ialt ca. 100 Spejdere. Ravnetroppen og den ene Silkeborgtrop udgjorde Smuglerbanden, der under stort Besvær landsattes af den stedlige Fiskerbefolkning. Landgangen blev

nærmest en Vandgang, idet »Smuglerbaaden« kæntrede i den haarde Brænding og de ombordværende slyngedes ud i det kulsorte, iskolde samt fraadende Hav, hvorfra de dog snart redede sig ind til Kysten. Her udspandt der sig en rasende Kamp, der sluttedes uafgjort hen paa Morgenstunden.

Sneboldskamp i Sommerlejren.

Falkonerspejderne fra Frederiksberg har været paa en storslaet Sommertur til Norge. Tu-

ren har været fuld af spændende Oplevelser. Bl. a. fortæller de, at de saa Nordpolsskibet »Fram« i et Museum paa Bygdø. Man havde sejlet Skibet paa Grund ved Bygdø og derefter bygget Museet op udenom det!!

Nykøbing F. Bytrop

har igen i Aar været paa Sommertur. Denne Gang til Frederikshavn, hvor vi havde en herlig Lejrplads lige i Nærheden af Piggerbakkerne. Vi havde Ture til Sæby, Sæbygaard, Raabjerg Mile, Skagen, den tilsandede Kirke og Læso.

ULVEUNGE - AVISEN

RIV MIG UD - BIND MIG IND - GEM MIG GODT

Nr. 7

September 1939

En Ulv lyder den gamle Ulv
En Ulv giver aldrig tabt

BILLEDNUMMER

*Det er en stor
Natugle
han staar med*

Han fandt den død inde mellem Træerne. Den var helt varm endnu, og han var naturligvis meget spændt paa, hvad den kunde være død af. Han forærede den til Føreren for Troppens

Uglepatrulje, der fik den stoppet ud. Manden, der stoppede den ud, sagde, at den havde knækket Halsen, rimeligvis ved, blanded af Dagslyset at flyve imod en Gren.

Tillæg til Spejdernes Magasin Nr. 7

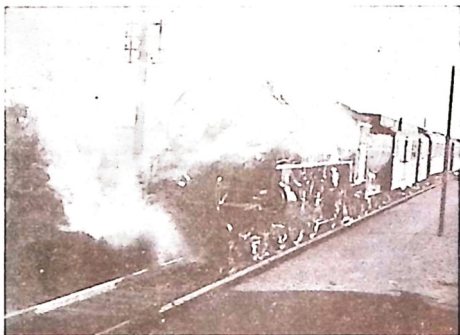
23. Aargang

U 25

BILLEDER

ALLE VEGNE FRA

Har du været ude at se dig om i Sommerferien?

Gedser Ekspressen passerer Nr. Alslev St. paa Falster med 100 km Fart paa Vej til København.

Har du været i København? Har du set Vagt-paraden trække op? Du kan tro, at det er et flot Syn!

Ved det store Roverstævne i Skotland kom jo mange Ulve og Spejdere paa Besøg i Lejren.

Her ser I en Ulveunge, der har haft en dejlig Dag med at besøge alle de udenlandske Rovere.

Alle skotske Spejdere og Ulve bærer Skørt, paa Skotsk hedder det Kilt, og det ser slet ikke Spor pigeagtigt ud, tværtimod. Skørtet hører til den skotske Nationaldragt og er blevet baa-ret af Skotterne i mange Hundrede Aar.

En Spejder, der var med paa Ulvelejren paa Bornholm, fotograferet i Hammershus Ruiner.

Til venstre: En smuk Udsigt fra Brejninge Kirke paa Taasinge. Husker du at lægge Mærke til alle de smukke Steder, du ser, naar du er paa Ulvetur.

HUSK HUNDEKONKURRENCEN

Vi modtager Besvarelser indtil d. 5. September, og først i næste Nummer kan vi derfor bringe Vindernes Navne.

De hvide Færdselsbind

er ogsaa for ULVEUNGER!
Læs Artiklerne i „Spejdernes
Magasinet“ i dette og Juli Nr.

(Kalle er Fører for Bjørnebanden Krølle for Leopardbanden og Krille for Tigerbanden).

7. Bande-Krigen begynder.

I det store Frikvarter holdt Bjørnebanden Møde i et Hjørne af Pladsen. Kalle var flintrende gal i Hovedet, for Gang paa Gang var det Tigrene og Leoparderne, der fik Ros og Præmier og selvfølgelig syntes alle Bjørnene, at de var langt de dygtigste; derfor mente man, dels at de andre snød, dels at de andre blev favoriseret af Aagaard, men nu skulde det hævnes, koste hvad det vilde. Man vidste, at Lærer Aagaard, Flokføreren, altid belærte Ulvene om, at Totempælen for hver Bande skulde der holdes Hævd over, og den maatte aldrig mangle til Ture og Moder, derfor blev man klar over, at en god Hævn var det at frarøve de to Bander deres Totempæle, og det vilde man gøre den Dag i Dag. Banden blev delt i 2 Dele, der hver skulde erobre sin Totempæl. Forhandlingerne i Skolegården var saa ivrige, at ingen hørte, at Klokken ringede, saaledes at Gaardinspektøren til sidst personligt maatte kalde paa Drengene, hvorefter hele Banden fik »½ Time« efter Skoletid; dette gjorde ikke Bandens Humør bedre.

Da »Svedetimen« var overstaaet, mødtes man for straks at udføre den skumle Plan, som desværre gik alt for let. Kalle drog sammen med Plys og Bamse til Krille, hvis Hjem jo var den gamle smukke Præstegaard. Her bad Kalle, om Krille ikke vilde komme ud at se en Flyvemaskine, han havde sat som en Slags »Kølerfigur« paa sin Cykle. Imens var det en smal Sag for Bamse og Plys at liste ned til en Sidefløj af Præstegaarden, hvor Krilles Værelse laa; her kravlede Bamse ind ad et aabentstaaende Vindue, medens Plys holdt Vagt. Helt let og smertefrit blev det dog ikke, for lige som Bamse havde faaet fat i Totempælen, vaagnede Hunden Kras; den snerrede og knurrede, og idet Bamse var ved at springe ud af Vinduet med den erobrede Totempæl, satte den Tænderne i Bamses Bagdel og bed og flaaede en stor Flænge i hans blaa Ulvebenklæder. Efter dette lille Uheld kom dog Plys og Bamse afsted med Totempælen, og først nogen Tid efter mødtes man hos Kalle afventende det andet Hold, der paa en lignende Maade fik fat i Krølles Bande-Totempæl.

Næste Aften var der Flokmøde i Byparken. Kl. 19 præcis fløjtede Lærer Aagaard; hele Bjørnebanden traadte an, men først et Par Minutter efter kom de to andre Bander farende forpustede og flove. Der var løbende Bandekonkurrence, saa Bjørnebanden fik fineste Points for at møde præcis; saa kom man til Bedømmelsen af Udrustning og minsanden! Bjørnene var de eneste, der mødte reglementeret med Bande-Totempæl. Krille var rasende, men lod sig ikke mærke med det, dels var Totempælen forsvundet fra ham i hans Værelse, dels var hele Banden kommet for sent, fordi de havde søgt efter den forsvundne Totempæl, som han vidste maatte være stjalet fra Banden. Hans Harm var saa stor, at han var ved at tude; i sin Ophidselse gik han en rastløs Tur bag de opstillede Ulveunger; der saa han et pudsigt Syn — en mægtig Flænge i Bamses Benklæder — der manglede et helt Stykke Stof i dem (Bamse havde nemlig skjult Flængen hjemme for Husfredens Skyld).

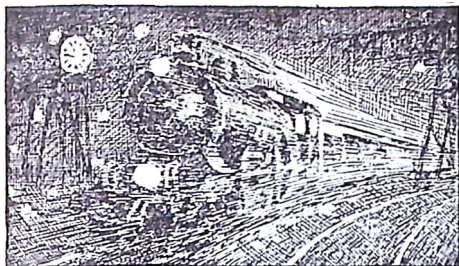
Krølle var naturligvis ogsaa gal over sin forsvundne Totempæl. Detektiv som han var, havde han i Rosenbedet udenfor sit Vindue fundet nogle tydelige Spor af Drengesko med en særlig Saalebeskytter paa; derfor saa han sig godt for til Ulvemødet og fandt virkelig ogsaa en Ulv i Bjørnebanden, der afsatte lignende Spor; han besluttede dog at vente til senere paa Aftenen med at tale med Krille om Sagen.

Da Krille, gram i Hu, kom hjem fra Mødet og var ved at gaa i Seng, lagde han sig først ned paa Gulvet for at søge Trøst for sin Modgang hos Hunden Kras, der slumrede blideligt i sin Kurv; den vaagnede dog op og slikkede Krille i Hovedet, og i det samme fik Krille Øje paa en Stump blaat Tøj i Kurven, som øjensynlig stammede fra en Buksebag; derved kom han straks i Tanker om Bamses Bukseflænge. — Nu fik han en Anelse om den forsvundne Totempæl. I Natdragt listede han over i sin Fars Studiekammer og ringede Krølle op, og nu var »Tigrene« og »Leoparderne« klare over, hvor Totempælene var blevet af. De enedes om at ordne Sagen uden om Lærer Aagaard.

Peter Tini.

Næste Gang: »Leopard« og »Tigre« hævner sig paa »Bjørnene«.

En 1. Kls Vandring i Uvej

Tordenen dundrede og Regnen skyllede ned. Nu havde Uvejret været i 4 Timer og der var endnu ikke noget Tegn til at det skulde holde op.

Svend og Jørgen traskede af Sted gennem Skoven. Klædt i Gummistøvler, Regnfrakke godt knappet op i Halsen og deres dejlige bredskyggede Spejderhat, var de godt beskyttet mod Uvejrets Rasen. De store Trækroner svajede for Stormkastene og hældte Kaskader af Vand ned over de to, der foroverbojede og med sammenbidte Miner banede sig Vej gennem Skovens tætte Kratbevoksninger og over de aabne Steder satte i Løb.

De var fast besluttede paa at naa ud til Lejren og det endnu i denne Nat. Aarrh —! De stoppede brat, Svends Arm for op foran hans Ansigt, som for at skygge for det blændende Lysskær fra et Lyn, der bragede ned i en Gruppe Træer, der stod ikke 300 m borte paa Toppen af en gammel Gravhøj. De to Drengene saa paa hinanden, smilede et lille, men modigt Smil, og fortsatte deres Vandring med at kravle over et dyngvaadt Skovgærde og ud paa en Hovedvej, som de skulde følge et Par Kilometer.

Rundt omkring paa den blanke Asfalt laa afrevne Grene, som Stormen i sin vilde Dans i Kaadhed havde revet af og slængt fra sig igen ganske planløst. En uafbrudt Række af Lyn oplyste Himlen, til Akkompagnement af snerrende Trommehvirvler, Kanonbrag, hule Dron og bortrullende Bulder. Store forrevne Skyer, hvirvlede rundt paa Himlen, nogle den ene Vej og andre lige modsat Retning.

»Naar vi kommer til Jernbanelinien skal vi følge den i vestlig Retning,« sagde Svend til Jørgen, der svarede med et Spørgsmaal: »Tror du ikke der kommer flere Tog i Aften?« »Jo, Hurtigtoget til Fredericia skal passere her om ca. tre Kvarter, det skal nemlig være inde 22,39.«

»Naa, ja saa maa vi jo passe paa det.«

Vejen, de fulgte, skraanede stærkt nedad, og efterhaanden som de kom længere og længere nedad svulmede Vandflommen i Grofterne mere og mere op, indtil det visse Steder bogstaveligt

dannede en Flod tværs over Vejen. Da de naaede Jernbanelinien, blev alt Vandet her ledet ind i Groften langs med denne. Svend og Jørgen havde egentlig aldrig før set Vand i en Jernbanegrøft, men nu fik de set det til Overflod, i Ordets egentlige Forstand. Det var for Resten meget sjovt syntes de. Det smagte da lidt af Naturkatastrofe dette her. Der vilde blive noget at fortælle om bagefter.

De gik paa en Sti langs med Banelegemet. Den var fedtet og mudret af det meget Vand, der til Stadhed østes ned fra Himlen, nu bojede Stien og Banen ned langs med et stort Bakke- drag, der, vidste Spejderne, strakte sig flere Kilometer ind i Landet, for først at slutte i Engdragene helt nede ved Havet, hvor Troppens Lejr laa.

Hvad var det? Saa de rigtigt, hørte de rigtigt? Jo, derhenne, ikke 20 m borte, kom en Vandflod væltende ned ad Bakken, rivende alting med sig. Den havde allerede forenet sig med Grøftevandet fra Jernbanelinien, oversvømmet denne og fortsat banet sig Vej paa den anden Side Jernbanen, hvor de hørte Bruset fra et veritabelt Vandfald, hvor det styrtede videre ned ad Bakken.

Et mindre Træ kom stødvis væltende ned gennem Floden. Drengene var stoppet op og stod med opspilede Øjne og betragtede det vilde Naturskuespil. Lynene flammede uafbrudt og Regnen piskede ned, medens Vandets Brusen og den rullende Torden fuldendte Sceneriet. Det var umuligt for Drengene at gaa videre. Vandfloden løb tværs over Stien, og Groften langs Banen var her saa opsvulmet, at den dannede en Sø med 1½ m dybt Vand i.

»Se der!« skreg Svend pludselig, og Jørgen fik lige akkurat drejet Hovedet hurtigt nok til

at se et mægtigt Hul aabne sig under Jernbaneskinneerne. En Jordblok paa Størrelse med et Automobil havde løsnet sig og var nu paa Vej ned ad den anden Side, skyllet bort af de brusede Vandmasser. Da der saaledes blev skaffet bedre Plads for Afløbet fra den Side, hvor Drengene stod, blev Strømmen over Jernbanelinien pludselig tidoblet, saa i Løbet af ganske faa Minutter havde Strømmen gravet hele Jernbanelinien igennem, saa Skinnerne hang og svævede frit i Luften.

Straks Drengene saa Jorden blive skyllet bort under Skinnerne, var deres eneste Tanke naturligvis at faa standset Hurtigtoget, som de vidste jog afsted med en Fart af 100 km i Timen og i Løbet af 12—13 Minutter vilde passere Stedet her.

For at møde Toget, maatte de over paa den anden Side af Strømmen, hvilket paa dette Sted var ganske umuligt. Hvis de prøvede, vilde de blive grebet af Vandmasserne og selv skyllet bort. De saa derfor ikke anden Udvej end at klatre op gennem Skoven, ad den stejle Skraaning, ad hvilken Vandstrømmen kom væltende. Det tog dem godt 5 Minutter, før de fandt et Sted, hvor de antog, de kunde vade over. De maatte hele Tiden vente med at orientere sig til der kom et Lyn, og ved dette flakkende Lys for-

søgte de at arbejde sig igennem de fraadende Vandmasser. De holdt hinanden i Haanden og følte sig for med Fødderne. Pludselig kom en stor Sten rullende nede under Vandet og ramte Jørgen, saa han faldt omkuld ned i Vandet. Heldigvis havde Svend godt Fodfæste, saa han naaede lige at faa halet ham op paa Bredden. Drengene var nu ganske oversølede med Mudder, og gennemdrivvaade, men der var ingen Tid at spille, det gjaldt kun faa Minutter, om de skulde frelse Hurtigtoget fra en Katastrofe.

»Hurtig, denne Vej!« raabte Svend og halede i Jørgen, der med et Smertensudbrud faldt om paa Jorden, da han prøvede at støtte paa den Fod, Stenen havde ramt. Han maatte have forstuvet Foden. »Jeg kan ikke gaa! Men skynd dig at løbe, Svend, saa bliver jeg her. Vent lidt, tag dette hvide Tørklæde med dig. Det kan være, du faar Brug for det, saa prøv jeg i Mellemtiden at kravle nedad imod Banelinien.«

Svend var ikke rigtig glad ved at efterlade Jørgen alene i Skoven i det Vejr, men han kom til at tænke paa de mange Passagerer, der intetanende sad i Toget, der i rasende Fart styrede mod Afgrunden, og da Jørgen raabte: »Skynd dig nu at komme af Sted, det haster,« begav han sig paa Vej famlende, glidende og springende ned ad den stejle Skraaning.

Jørgen forsøgte at følge efter saa godt han kunde for dog muligvis at være til nogen Hjælp ved det farlige Job, der forestod. Han gav sig til at hinke af Sted, men i det samme kom der et Lynnedslag lige i Nærheden, der fik Jørgen til at fare sammen, saa han gled paa den smattede Jord, stødte sin allerede forstuvende Fod imod et Træ. Han naaede lige at fornemme den svovlede Lugt af Lynet, før han rystende af Kulde faldt besvimet om.

Svend naaede snart Jernbanelinien, for op paa Skinnelegemet og konstaterede ved et Blik paa sit Armbaandsur, ved Skinnet fra et Lyn, at Toget normalt skulde passere Stedet her om 2 Minutter. Der var ingen Tid at spille, han styrtede frem ad Sporene for at møde Toget. Han maatte for alt i Verden naa forbi Kurven derhenne, ellers vilde Lokomotivføreren faa Øje paa ham for sent, saa der ikke var Tid nok til at bremse Toget. Hjerter hamrede i Brystet paa ham, medens han løb. Hans vaade Tøj og de tunge Gummistøvler sinkede hans Løb kolossalt. Det gælder Liv eller Død for mange hundrede Mennesker, svirrede det inde i Hovedet paa ham. Ih, hvor skulde jeg spæne, hvis jeg bare havde mit Gymnastiktøj paa.

Det var ligesom om der blev en Standsning i Uvejrets Rasen, Vinden havde lagt sig, uden at Svend havde bemærket det, og der var nu større

*Landevejen
kræver
Stimulans!*

Store **MARIE** og Lille **MARIE**
med Chokolade

**strammer op
og giver nye
Kræfter!**

JENSEN & MØLLER $\frac{A}{S}$

Det er os med Silvertæt-Pakningen!

Pauser mellem Tordenskraldene. Nu naaede han Svinget og fik Udsyn over et langt Stykke af Banelinien og der — langt borte i Regnen — kom Toget drønende med en blændende hvid Forlanterne, der lyste langt ned ad Banelinien. Det var ned ad Bakke, og Lokomotivførerne lod altid deres Maskiner løbe alt det de kunde taale paa dette Stykke, saa det var med en ikke ringe Fart, det store Eksprestog nærmede sig Svend.

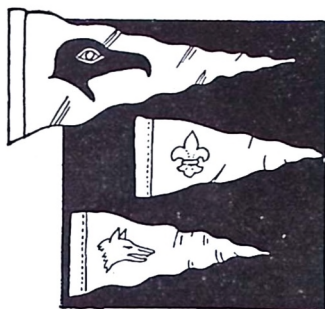
Svend fortsatte sit Løb frem mod Toget, medens han trak Jørgens store, hvide Tørklæde frem fra sin Regnfrakke og gav sig til at svinge det i store Buer foran sig.

Lokomotivet kom nærmere og nærmere. Det viste ikke det ringeste Tegn til at ville standse. Pludselig horte Svend et skingrende Fløjt og saa den hvide Dampstraale staa op fra Lokomotivets Overdel. Han var klar over, at han var set, men han blev modigt staaende midt ude paa Skinnerne, selv om Toget stadig for fuld Fart kom imod ham. Han svingede som en rasende med Tørklædet, der efterhaanden var blevet saa vaadt, at det næsten ikke var til at faa til at brede sig ud. Lokomotivet fløjtede igen — et langtrukket advarende Hyl, saa — aah — først nu hørte Svend Bremserne blive hugget i; han sprang til Side, bort fra Sporet, og Ekspresen drøede forbi med alle Bremser paa, saa lange Straaler af Ild og Gnister stod omkring Hjulene. Svend lænede sig op ad en Hegnsstolpe og stadig gispende stirrede han efter Toget, der langsomt sagtnede Farten. Var det tidsnok, vilde de naa at standse de mange, tunge Vogne, inden de naaede det bortslylede Sted. Nu forsvandt Toget, stadig med god Fart, i Kurven, saa Svend ikke mere kunde følge Begivenhedernes Gang, hvorfor han langsomt begav sig af Sted efter Toget. Han kunde stadig høre Hjulenes Slag mod Skinnerne, de blev langsommere og langsommere. Et mægtigt Tordenskrald overdøvede alt, men da det var rullet bort, hørte Svend kun Lyden af den vedholdende Udblæsning af Spildedamp fra et stort Lokomotiv. Aah, Gudskelov, Toget holder, jublede det inden i Svend.

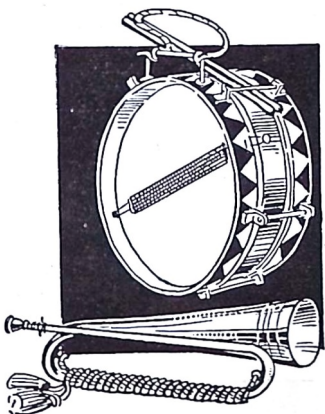
Da Jørgen vaagnede op fra sin Besvimelse, fandt han sig selv hængende over Skuldrene paa Svend, der trøstigt travede af Sted med ham ned mod Lejren, der nu ikke laa mere end et Par Hundrede Meter borte.

Jørgen og Svend meldte sig tilbage hos deres Patruljefører efter deres 1ste Klasses Vandring, uden at fortælle noget om deres nervepirrende Oplevelse, og ingen fik nogensinde at vide, hvem der havde standset Natekspressen.

Det var Spejdere, de to, Jørgen og Svend!

Cyklevimpler m. Lilje.....	0.50
m. Ulv	0.50
Alle Farver	
Patruljestandere, Filt m. Filddyr.....	4.25

Marchtrommer 13×30 cm.....	21.50
13×33 cm.....	25.50
begge med Stikkere	
Signalhorn	
Prima Jugendhorn m. dobb. Vinding ..	18.50
Samme, større, m. enkl. Vinding	25.00
Hærens Model Messing	30.00
Fornikl.	35.00
Tofarvede Hornsnore	5.25

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

FRILUFTS-MAGASINET
SKINDERGADE 27 · KØBENHAVN K
CENTRAL 10909 · 11203

Aalborg Søspegjderne har haft meget travlt med at bygge paa deres store og flotte Station i Sommer. Imidlertid lykkedes det dem ikke at faa den færdig til d. 23. Juli, saaledes som først haabet, men den 27. August blev Huset, der uden Overdrivelse er det største og smukkeste Spejderhus i Landet, indviet med megen Højtidelighed. Der vil i næste Maaned komme et nærmere Referat af Begivenheden.

Paa Fano og paa Manø er der ved at blive dannet Søspegjdertropper. I Sønderho er Pastor Sommer Jørgensen, der er gammel F. D. F'er, og paa Manø Pastor Salling, som er gammel

J. K. Gottfried

Kronprinsessegade 44

København K.

Telf. Palæ 1047

Grundlagt 1796

Spejdersignalthorn

Spejdertrommer

Landsknægttrommer

Alt Tilbehør

Alle Reparationer udføres. Spejdere 10% Rabat

Det smager efter mere —
Og lad dem blot spise det.
Thi Høegh's danske Lakrids-
konfekter er ikke alene lække-
ret, der er altid friskt og det er
sundt. Naar Børnene vil have
søde Sager, saa kan De ikke
give dem noget bedre end
det gode danske

HØEGH'S
LAKRIDSKONFEKT

Landspegjderfører (han var med i Stockholm i 1912) allerede gaaet i Gang med Træningen af Førerpatruljer. De smaa Vesterhavsoer er jo berømt for deres dygtige Sømand, saa vi kan sikkert vente at faa nogle vældig gode Søspegjdertropper derovre.

Søspegjderne i Nakskov har været ude for en meget spændende Oplevelse. De startede med deres Baad under Tropsfører Lyngby Sørensen Ledelse en Aften, og kort efter blev de overfaldet af et voldsomt Tordenvejr. Søspegjderne fik Anledning til at vise, at de virkelig er Sømand. Hvert Øjeblik maatte de være paa deres Post for at passe Sejlene i det lunefulde Vejr,

der snart gjorde Fjorden blikstille, snart gjorde den til et fraadende Hav. Turen skulde gaa til Enehøje, men man kom ikke ind til selve Øen. Derimod ankrede Søspegjderne op under Slotø, da Vejret blev saa slemt, at selv en Søspegjder ikke kunde klare den længere. Sejladsen tilbage blev ogsaa spændende. Man kunde ikke se Afmærkningerne i det tætte Mørke, og en af Søspegjderne maatte staa forude og lodde Dybden, efterhaanden som man kom frem.

Nakskovspegjderne har ogsaa været ude for en anden Oplevelse. En Aften, da Drengene kom hjem fra en Sejlads, talte de om, at det var mærkeligt, at der stadig laa forskelligt Herretøj ved Kajen. Der var baade en Jakke, et Par Træsko, en Kasket osv. Tropsføreren søgte med en Baadshage i Vandet, og derved kom Liget af en Mandsperson op. Liget var aldeles stift, og det var ganske klart, at Døden forlængst var indtraadt, hvorfor man ikke forsøgte kunstigt Aandedræt. Der blev sendt Bud til Politiet og Redningskorps, og i en Ambulance førtes det afsjælede Legeme til Ligkapellet.

Aalsgaarde Søspegjdertrop gaar stadig frem. Den 23. Juli sosatte Troppen 6 Kajakker, bygget af Drengene selv. Henvend 300 Mennesker var samlet ved Stationen for at overvære den lille Festlighed. Tropsfører Schønning fra Aar-

(Fortsættes Side 169)

SPEJDESPORT I LYNGLIMT VED HELGE PESCEITTI

Lejræson

Maanederne fra Sommerferien og lige til Vinterkulden sætter ind for Alvor er glimrende Lejrmaaneder. De byder følgende Fordele:

- 1) Jorden er varm og tør efter Solen i Højsommeren.
- 2) De mørke Sensommeraftener danner en vidunderlig Ramme om Lejrbaalet, der paa denne Aarstid virker mere samlende end i de lyse Sommeraftener.
- 3) Solen staar saa sent op, at daarlige »Sover« har Mulighed for at faa tilstrækkelig Søvn.
- 4) Der er et helt Aar til Eksamen og den forcerede Eksamenslæsning.

Derfor: »Tag paa Lejr til saa langt hen paa Aaret som muligt«!!

Efteraarsferien

Skal vi være enige om, at dersom Troppen ikke arrangerer Tropstur i Efteraarsferien, og det gør den nok ikke, da jeres Fører sikkert ikke har Ferie, saa tager Patruljen paa en mindst 4 Dages Vandretur i den Ferie. Tag Teltet paa Ryggen, og da Luften er kølig i Oktober, kan I komme langt paa en saadan Tur, selv om I har meget at bære paa. Desuden er I vel

i god Form efter Sommerens Lejre og Ture. Bliver Vejret fugtigt, kan I jo overnatte paa Vandrehjem eller i Lader. Altsaa: Alle skal paa Tur i Efteraarsferien. Ud at nyde det friske farvestraalende Landskab og Skovene, der er vidunderlige lige før Løvfald.

Tips for Vinterforetagender

Traveture (diverse Kilometerplader).

Indsamling og Ordning af Frimærker (Fællespatruljesag til Fordel for Patruljen).

Musæumsbesøg (Nationalmuseum, Statens Museum for Kunst o. s. v. eller diverse Provinsmuseer — og i Virkeligheden vældig spændende).

Besøg i botaniske Haver.

Iagttagelser over Vinterens Dyreliv. Fordél følgende Arbejder blandt Patruljens Spejdere:

- 1) Skriv en Beretning over, hvor Kragerne flyver hen hver Aften?
- 2) Hvilke Fugle findes omkring X-Sø?
- 3) Hvilke Afsløringer om Rovfugle giver deres Gylp?
- 4) Hvor og hvad om Dyreveksler i X-Skov? O. s. v. Til et bestemt aftalt Patruljemøde skal hver Spejder holde Foredrag om sine Iagttagelser.

En Patruljeleg

Patruljen skriver en Avis paa en Aften. Een skriver paa Maskine eller med tydelig trykt Skrift. Een (Patruljeføreren) redigerer Avisen. Nogle tegner eller skaffer Fotografier. Nogle skaffer Interviews med en afholdt Lærer eller Avismanden henne paa Hjørnet. Det vittige Hoved samler Vittigheder. Nogle gaar ud for at opleve noget mærkeligt, saasom at Drengene fra Kantorparken har lavet et flot Svæveplan, der kan svæve, eller at en smart Bil fra Australien holder nede ved Hotellet. Kortsagt hver faar nogle Opgaver. Redaktionen maa helst have en Telefon ved Haanden. Avisen kan blive pragtfuld, og en Masse kan læses ved Arbejdet, foruden at det bliver en vældig sjov Avis.

Badehaandklæder

den helt rigtige Lejrskvalitet

Hør og Bomuld 2.00, 3 Stk. 5.50

Hans Bach

Gl Kongevej 86
Telf. 14031 - 2919

Kjøbenhavnske
Bagermestres

Nye Rugbrødsfabrik Akts.

Helmdalsgade 29-31
Central 15.321

Nu er der 5 Slags

Toms PORØSE
KORAL
Stor 25 Chokolade
Stang ØRE MOKKA, NØDDE, FLØDE
LET BITTER, ORANGE

SPORTS Beklædning
Rekvisitter

køber vi hos

POUL HOLM

Silkegade 11 Telf. 3082
København K.

Den fineste Mælk og Fløde leverer

Trifoliums Mælkeforsyning

Al original aftappet Fløde, Sødsmælk og Jersey-mælk
stammer udelukkende fra Besætninger, der har be-
staaet Tuberkulinproven.

Bestil ved Budene, som kommer i Kvarteret,
eller telefoner til C. 385 (10 Ledn.)

Axel Jørgensen

Papir en gros — Tryksager
Kontorartikler — Protokoller

Nybrogade 26. København K.

Tlf. Palæ 4058

VORE HYTTER

4.

„HYTTEN“ i Faxe

1. Faxe Trops Hus er beliggende ved Faxe Kalkbrud, hvortil der er en udmærket Udsigt. Husets Navn er »Hyttene« og det blev indviet i Juni 1936. Pengene, ca. 300 Kr., er indtjent ved Tropsfester.

Byggearbejdet er udført af Spejdere i Forbindelse med en Tømrer. »Hyttene«, der er 6x12 Alen stor, indeholder en stor Stue, et Køkken og et Materialerum. Alle Patruljemøder og Tropsmøder holdes her.

Den aarlige Vedligeholdelse andrager ca. 50 Kr.

Til Hyttene hører en stor Have med Græsplæne, Rosenrabatter og Flagstang, omgivet af ca. 100 Træer (Gran, Birk og Bøg).

Vigtig Meddelelse om Spejderknivene

Justitsministeriet har udsendt Meddelelse om, at fra Juni Maaned i Aar maa ingen Privatpersoner bære Dolke eller Skedeknive, der har længere Klinge end 12 cm, ligesom det er forbudt at overdrage saadanne Vaaben til Personer, der ikke kan fremlægge skriftlig Tilladelse fra Politiet til at bære disse Vaaben.

Marno Sørensen

Skoubogade 5 - Telf. 11.636 - Kbhvn.

SØSPEJDERNE (fortsat fra Side 166)
hus Søspejdertrop »Kaperen« og 2 Assisterter
var blandt Gæsterne.

For ganske nylig har Troppen modtaget som
Gave en udmærket 16 Fods Skibsjolle fra »Ven-
dila«s Dampner S/S Svend Pii. Det er den tidli-

Efter en Sommerferie plejer vi
alle at vise hinanden Billeder. Det
vil jeg ogsaa. Først vil jeg dog ønske
jer velkommen hjem til en ny
Spejdersæson, som først og frem-
mest skal staa i Korpslejlrens Tegn,
og derfor maa I jo alle klemme paa
med Arbejdet til Prover og Duellig-
hedstegn, saa det bliver dygtige

Spejdere, der kommer i Korpslejr.
Som andet Sted nævnt skal »Spej-
dernes Magasin« gøre sit yderste
for at holde jer vel underrettet om
alt, hvad der angaar Korpslejlren.

Billedet forestiller et malerisk
Selskab i RoverMøttet i Skotland.
Nogle irske Sækkepibeblæsere er
blevet gode Venner med nogle skot-
ske Piger i Højlænderdragter.

Jeg vil ogsaa gerne se nogle af
jeres Billeder fra Sommerferien.

Med Spejderhilsen.

Kmnd
Korpsinstruktør.

gere Raadsformand for Aalborg Søspejderne,
Inspektør Aage Utzon, som Aalsgaardetroppen
kan takke for den værdifulde Forøgelse af Trop-
pens Flaade.

Troppen skal nu udvide Stationen til det dob-
belte, og samtidig skal der bygges et Kajakhus
med Plads til 17 Kajakker.

Troppen har haft Week-end-Tur med Kajak-
ker og Telte, en Week-end-Øvelse til Lands og
Vands og endelig en stor Svømmeopvisning til
Fordel for en ny Bro i Aalsgaarde.

De københavnske Søspejdere har haft vellyk-
kede Sommerture til de sydlige Farvande.

Tage Carstensen.

En Spejder ved bedst -

af paa BJØRNELÆDER-
Saaler kan han trave
gennem tykt og tyndt
uden at faa vaade Fød-
der. — Og saa holder
BJØRNELÆDER tilmed
2-3 Gange længere.
Tænk paa, hvad dette
ogsaa sparer af Penge.

Bjørnelæder
CHROMGARVET
IMPREGNERET SAALELÆDER

De hvide Færdselsbind

skal nu DEN 1. SEPTEMBER

være indført overalt i Korpset

Den 1. September var Datoen, hvor »De hvide Færdselsbind« skulde være indført i Det Danske Spejderkorps. For Fremtiden maa Korpsets Spejdere ikke ses paa Gader eller Veje efter Morkets Frembrud uden disse Bind.

For en Sikkerheds Skyld

gentager vi her følgende Oplysninger, der iøvrigt findes fyldigere i Juli Nummeret:

Bindet skal fremstilles af hvidt Lærred eller Voksdug, mindste Bredde 10 cm. Samles om Ankelen med to Sæt Tryklaase, saa det baade

passer til Gummistøvler eller Læderstøvler og strømpeklædte Anklær.

Naar Ulven, Spejderen, Roveren eller Føreren færdes ude efter Morkets Frembrud paa mørke Veje, skal Bindet bæres paa venstre Ankel.

Naar Bindet ikke bruges, opbevares det i Spejderblusens Brystlomme eller Ulvebenklædernes Baglomme.

Det tilraades at fremstille mere end eet Bind, da det Bind, der medbringes, altid skal være skinnende hvidt.

En god Kammerat

er HOHNER Mundharmonikaen, der er let at lære at spille paa. — Den bør ikke savnes paa en eneste Tur, da den jager Træthed bort, letter paa Foden og skaber Stemning og Glæde overalt. Men forlang udtrykkelig i Butikken

Verdensmærket
HOHNER

Et „PYH-HA“ Sommer-Lejrbillede

Brevvekslingen

Følgende nederlandske Spejdere ønsker Korrespondance med danske Spejdere:

15-aarig Spejder. Interesse: Bytning af Frimærker og Postkort.

17-aarig Spejder. Interesse: Musik og Sport.

25-aarig Spejder. Interesse: Bytning af Frimærker og Postkort.

Henvendelse til Korpskontoret.

Fremlysning

Svendborg Politistation meddeler: En ung Spejder, der kørte med Automobilejer Bukkehave, Svendborg, Mandag den 17. Juli, har i hans Automobil efterladt sig et Fotografiapparat mærket Box E. H. O. Fotografiapparatet er indleveret paa Svendborg Politistation, og kan faas udleveret, blot der fremsendes Porto til Frimærker ved Henvendelse til Tropsraadsformanden, Dir. S. Aagaard, Møllergade 88, Svendborg.

ROVER-MOOT i Skotland

(Fortsat fra Side 161)

Det maa opleves. Alle I, der læser dette, vil faa en saadan Oplevelse til næste Aar i vor store Korpslejr.

De svejtsiske Rovere havde en Trio, der var umaadelig populær i Lejren. Den bestod af en Klarinet, Harmonika og en mægtig Kontrabas. Ih, hvor vi lo, da vi saa dem komme slæbende

Det
svejtsiske
Orkester

med Bassen for første Gang. Senere blev denne Bas et uundværligt Led i Lejrilledet. De spillede Tyrolerhopsaer og Polkaer, saa de rev alle med sig i Begejstring. Det noksom bekendte Tyrolerhjul indledede ethvert Nummer.

En anden populær Fyr var Oldsagen Sir Lancelot, en gammel Vogn fra 1908, uden Nummerplade og uden noget som helst af det en normal Bil bør medføre. Foruden dens besynderlige Form og støjende Fremtræden var den næste mærkelige Ting, at den bar et Skilt, der bekendtgjorde, »at denne Vogn maatte kun drives af dem, der var privilegerede til at gøre saa«.

Fra Lejren kom Roverne jævnlig paa Udflugter til Højlandet og til forskellige Godser rundt omkring i Skotland, hvor de alle blev modtaget som Grever. Nogle Rovere valgte at klatre op paa Toppen af Ben Nevis, Skotlands højeste Bjerg. Helt farefrie var disse Foretagender ikke, idet een sank i et Mosehul til Halsen og en anden brækkede Benet, saa det tog hans Kammerater hele Natten at bære ham ned ad Bjerget paa en improviseret Baare.

En af
Danskernes
muntre Naboer

Da han igen viste sig i Lejren med Benet i Gips, begyndte han at samle Autografer paa Gipsbandagen. Humøret beholdt han.

De 3 sidste Moot-Dage var henlagt til Edin-

Inserat

NAAR DU KØBER PROVIANT,
HUSK DA PAA, AT DU SELV
SKAL BÆRE RYGSÆKKEN

Følg dette Raad — tag under ingen Omstændighed for meget med. En unødigt tung Rygsæk er kun til Ærgrelse for den, som maa bære den. Der gives nu mange forskellige Sorter praktisk, god og billig Proviant, deriblandt ogsaa Maggi's Bouillon-Terninger, der sikkert vil være kendt og skattet af Tusinder af Spejdere. De smaa Daaser med 10 Terninger lader sig let placere hvor som helst i Rygsækken.

*Tag med
paa Tur
og i Lejr*

MAGGI'S
Bouillon-Terninger

De heldige Vindere af Hovedpræmien i Hellesens Konkurrence der som sædvanlig var en Udonlandsrejse, fotografet ved Afrejsen. Ialt var 30 Dreng og Piger med paa Turen, der startede fra Toldboden med det estniske Rederi Sørge's smukke Turistbaad "Ruhno". Over Visby paa Gotland gik Rejsen til Tallin, derfra til Helsingfors, og via Åbo, Ålandsøerne til Stockholm. Derfra i Bus ned gennem Sverige til København.

Om kort Tid begynder Hellesens ny Konkurrence.

Enhver dansk Dreng eller Pige kan deltage. Paa hvert Hellesens Element sidder en Kupon, der skal afvises, og en Gang om Maanedens indsendes de samlede Kuponer til Hellesens Flyveklub, Aldersgade 6, der ogsaa tilsender alle Oplysninger om Konkurrencen. Alle Deltagere modtager gratis "Hellesens Drongeblad", der udkommer hver Maaned.

Begynd at samle Kuponer nu. Konkurrencen aabner til September.

burgh, en skøn By, Roverne fik set ved Hjælp af en Hærskare af Busser, der førte dem bl. a. ud til Firth of Forth-Broen, den europæiske Bro med den største Spændvidde af eet Brofag.

Hvad der næsten var det smukkeste i Edinburgh, var Krigsmindesmærket, der fandtes midt inde i den middelalderlige Borg, der paa en Klippe hæver sig op over Byen, som dens Vartegn. Mindesmærket er bygget som et Kapel, hvori der findes Bøger med alle de dodes Navne. Ikke alene enhver Soldat er nævnt her, men ogsaa alle de Dyr, der deltog i Krigen, Heste, Hunde, Brevduer, ja selv Kanariefluglene, som man brugte til at paavise, om et Sted var gasbelagt eller ej, var nævnt.

Den sidste Dag, Roverne var i Edinburgh, blev Princes Street afspærret for al Trafik i flere Timer, medens Roverne i en storslaaet Parade hilste paa Byens Borgmester. Til Trods for at Regnen styrtede ned, var Gaderne tætpakkede med Tilskuere, der havde staaet opstillede i Timevis.

Saa var vejret bedre om Aftenen, da den store Opvisning fandt Sted paa Maryfield Stadion. Her kom Kongens Broder, Hertugen af Gloucester til Stede, overværede Opvisningerne og talte bag efter til Roverne. De mægtige Tribuner var tæt pakkede med Tilskuere, der jublede og klappede over de morsomme Opvisninger. Især maa den

franske fremhæves med sin Elegance, vittige Udførelse og storartede Massevirkning. De demonstrerede morskomt hvorledes Rejsemaaden mellem Paris og Edinburgh havde forandret sig i Løbet af de sidste hundrede Aar fra Deligencen til Flyvemaskinen. Den skotske Opvisning var en Mass Highland Dancing, hvor flere Hundrede Rovere paa een Gang, klædt i hvide Skjorter og Kilter, dansede de gamle skotske Folkedanse til Tonerne af et mægtigt Sækkepiber-Orkester. Det tog sig storslaaet ud og fremkaldte det bragende Bifald. Efter Opvisningerne talte, som sagt, Hertugen af Gloucester, der bragte en personlig Hilsen fra den engelske Konge. Alle Roverne stormede i Hyldest frem imod ham, men blev standset af skotske Rovere, saa de kom til at staa i Form af et Noglehul. Derefter udelivered Lord Somers en gylden Nøgle til Lederne af de forskellige Hold. Denne Handling repræsenterede en britisk Skik, som giver enhver 21-aarig (Roverbevægelsens Alder) en Nøgle, der skal aabne Døren til Fremtidens Arbejde som voksne.

Under Afsyngelsen af Should auld acquaintance be forgot, kom den svejtsiske, den svenske og den skotske Rover med Falken frem i Projektorlys, Hertugen kørte bort i sin Bil og Roverne gav sig til at sige Farvel og paa Gensyn. Rover Moot 1939 i Skotland var forbi.

George.